

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. január 21.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

Köszöntés igéje: Ézsaiás 43,11.16.18-19a

Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító! [...] Így szól az Úr, aki a tengeren utat csinál, és a hatalmas vizeken ösvényt: [...] Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Ímé, újat cselekszem.

Énekek: 121; 300

Lekció: János 6,16-21

Alapige: János 6,16-21

Mikor pedig esteledék, lementek az ő tanítványai a tengerhez, és beszállva a hajóba, mentek a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment hozzájuk Jézus. És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborogott. Mikor azért huszonöt, vagy harminc futamatnyira bevezének, megláták Jézust, amint járt a tengeren és a hajóhoz közeledett: és megrémülének. Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljete! Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél volt, amelyre mentek.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a te Jézus Krisztusban mutatott megtartó szeretetedről énekelhettünk az ószövetségi zsoltár szavaival is. Imádunk téged, mert az ószövetségi időben is órá mutattál ígéretképpen, de valósággal. Nekünk pedig az ő elvégeztetett váltságműve miatt beteljesedett az ígélet, így valóság. És Urunk, csak ámulunk azon, milyen lesz majd, amikor ő eljön dicsőségesen, hatalmasan, amikor kiteljesedik az Isten országa, amikor valóság lesz, hogy: íme mindent újjá teszek.

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

De Atyánk, a köszöntés igéjében is hallottuk, hogy ne a régiokról gondolkodjunk, amelyek néha tőled elvonnának, elkeserítenének, hanem arra tekinthetünk, ami újat cselekedtél és cselekszel. És köszönjük, hogy mindezt Jézus által és Jézusban adod nekünk ma is.

Köszönjük, hogy a földi életünkben is tapasztalhatjuk minden nap megújító szeretetedet. Áldunk a mai nap minden ajándékáért is, az elvégzett munkánk öröméért, vagy ha mégis keserűség volt bármelyikünknek a munkanap, köszönjük, hogy megpihenhetünk, megnyugodhatunk.

Áldunk téged, hogyha nem is jöhetünk össze a gyülekezet közösségébe, de akkor is a te igéd szólhat hozzánk és hisszük, hogy hamarosan szabadításodat abban is megmutatod, hogy ismét teljes legyen itt a te néped.

Magasztalunk téged, hogy a hétközi istentiszteleten is az Úr Jézusról szóló evangélium ragyog fel újra meg újra nekünk. Kérünk arra ma is, hogy az ismerős történet is hadd lehessen új üzenetté. Szólíts meg bennünket személyesen, kérünk, és így legyél jelen közöttünk hatalmaddal, kegyelmeddel Jézus Krisztusban Szentlelked és igéd által, Atyánk.

Jézusért hallgasd meg imádságunkat is.

Ámen.

Igehirdetés

A Sport televízió munkatársai egy rendkívül jó filmet készítettek a magyar fociválogatottunk 2020-as esztendejéről. Ez a címe: *Zaj a csendben*. Szeretném javasolni a testvéreknek, nézzük meg. Ha a címet beírjuk a keresőbe az interneten még most is meg lehet nézni a majdnem kettő óra hosszúságú filmet. Különösen is jól sikerült az Izland elleni mérkőzés legizgalmasabb pillanatainak a visszaadása. Újra visszanézni olyan meghatározó, és rendkívül felemelő. A 88. és az azt követő néhány percben történtek miatt, azok fényében az egész mérkőzés teljesen más beállításba kerül. Visszanézve hiába tűnik vesztesnek a mérkőzés, nem fogunk kijutni – illetve nem fogunk bejutni, mert itthon is lesz, reméljük, néhány meccs – az Európa-bajnokságra, veszíteni fog a csapat, ez szinte biztos, nem tudnak gólt lőni, pedig milyen jól játszanak a fiúk. De visszanézve és tudva az eseményeket, minden megváltozhat.

Ha pedig valaki olyannal néznénk együtt, aki az egészről nem tud semmit, látná rajtam, hogy én is mennyire tudok izgulni tudva az eredményt is. A meccsnézés elején is, amikor történetek, biztos, hogy elkeserednék látva, hogy hogyan kapott potyagólt a híres kapusunk, és, hogy ez neki milyen fájdalmat jelent, én ugyanúgy át tudnám élni azt a keserűséget, azt a kilátástalanságot, hogy hogyhogy nem sikerül. Pedig tudom, hogy úgysem ez lesz a végeredmény. De ha valaki olyannal nézném, aki nem tud az egészről semmit, biztos, hogy nem tudnám megállni azt mondani, hogy semmi gond, majd nemsokára be fog állni Négo. Most még nem állt be, még nem lőtte be az egyenlítő gólt, és majd Szoboszlai aztán a győztes gólt. De ez már csak idő kérdése.

Végig lehet izgulni utólag is egy ilyen izgalmas meccset. Ez a film nagyon jól visszaadja nemcsak az izgalmakat, hanem az események, és a benne játszó játékosok, edzők lelki életét is.

János evangéliumában itt a tengeren járás történetében szintén van egy olyan előremutató részlet, ami mutatja, hogy az egész történet ennek alapján és ennek fényében értendő és játszódik. Itt így hangzik: „És már sötétség volt, és még nem ment hozzájuk Jézus.” Ezzel jelzi, hogy de ez már csak idő kérdése. Egyáltalán ez a részlet is mutatja, hogy János evangéliumában az Úr Lelke az Úr Jézus személyére akar nagyon figyelni.

Emlékszünk, hogy az evangélium végén meg is jegyzi, hogy: „Ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében.” Szó volt már erről, de ennél a történetnél is fontos újra tisztázni és magunkat emlékeztetni, hogy milyen történet van ebben az evangéliumban, a legtöbbjük az része egy nagy beszédgyűjteménynek, amit Jézus tanításként elmond. És ha emlékszünk, az ötezer ember megvendégelése csodatörténete, aztán a folytatásban az ahhoz kapcsolódó igei tanítása van az Úr Jézusnak.

De mégiscsak azt is látjuk, hogy a tengeren járás története, amely időileg is természetesen ide illik, de valahogy arról beszél Jézusra fókuszálva, rá mutatva, hogy a tanítványok a végén, ennek a résznek, a 6. rész végén miért is mondják azt, hogy: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.” Mert a sokaság elhagyja Jézust. Nem tudják elfogadni azt a beszédet, amit az ötezer ember megvendégelése csodatörténetéhez kapcsolódóan mondott. De a tanítványok azt mondják Péter vezetésével: „És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.”

Mutatja tehát ez az apró jelenet is, hogy a tengeren járás történetében is Jézus személyét lássuk meg nagyon is – Máté és Márk evangéliumában ez a történet ugyanúgy leírásra került, ott többet olvasunk a tanítványokról, itt alig –, és Jézus személyében lássuk meg, hogy ki is ő tehát, akit megismertek és akiben bíznak a tanítványok. Amikor még nem ment hozzájuk itt a történetben, amikor már oda ment hozzájuk és kijelenti magát nekik, meg amikor célba ér velük.

Még nem ment hozzájuk Jézus tehát, aztán ahogy kijelenti magát nekik, és ahogy célba ér velük. Három egyszerű mozzanat itt a történetben, de jelezve, különösen az első gondolat alapján, hogy valamit előremutatóan akar már Jézusról leírni a kijelentés, hogy a mindenkori tanítványok azért ezt a történetet is úgy lássák maguk előtt, hogy mindig Jézust figyelve, még valamit lehet, hogy nem csinált, de az csak idő kérdése. Ez volt, ami különösen is fontos lett számomra is az üzenetben.

Ha valamelyikünknek mégsem lenne azért teljesen ismert a tengeren járás története, a másik két evangélium alapján azt tényleg mondjuk el röviden természetesen, hogy a tanítványok kényszerítve voltak arra, hogy menjenek át a túlsó partra – lásd Kapernaumba, ezt innen tudjuk –, a tanítványok vesződnek az evezéssel egész éjjel, kísértetnek vélik Jézust, amikor meglátják, Péter jár a vízen, aztán elsüllyed. Aztán látszik, hogy hogy csodálkoznak, ámulnak, amikor Jézust felismerik a csodájáról és Isten Fiaként vallják – a Máté evangéliumából tudjuk.

Ott a másik két történet leírásában a tanítványok tettek sok mindent, itt pedig tulajdonképpen leírja, hogy mi történt, hogyan történt a hajózás. És sokkal többet olvasunk Jézussal kapcsolatban ebben a néhány versben. Miért is nem volt

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

velük a hajóban? Jánosnál azt tudjuk meg, hogy az Úr Jézust a kenyércsoda után királlyá akarják tenni: – Ilyen király kell nekünk, ilyen Messiás-király, aki földi módon uralkodik, elzavarja majd Pilátust meg Heródest! Ez a király kell nekünk! De Jézus nem hagyja magát ilyen földi módon Messiás-királyként tisztelni, ezért ő félrevonult, elvonult a hegyre magában. És ez után történik a tengeren járás csodája leírása.

Nagyon fontos, hogy az Úr Jézus tehát nem akart földi módon Messiás-király lenni. És miért utasították el a rész leírása szerint a sokaságból nagyon sokan, olyanok, akik a sokaságból egy ideig tanítványai voltak? Mert a beszédéből is kiderült, hogy ő nem földi módon akar király lenni, Messiás-király. Akkor nem kell Jézus! De a tanítványok akkor is mellette maradtak, ahogy mondtuk az elején, ugyanis ők megismerték Jézust. És épp a tengeren járás történetében is ilyen Úr-nak ismerhetik meg őt.

Ebben a történetleírásban az eseményeket leíró állítmányok igeidejei mutatják, hogy mi az igazán hangsúlyos. És valóban ez a két kifejezés, amit itt már ki is emeltem: „És már sötétség volt, és még nem ment hozzájuk Jézus.” Ez egy olyan igeidőben van az ősi nyelven, ami egy régebbi múltra utal, úgy mond. Bemutatja az eseményeket, de valamit ki akar emelni és még az igeidővel is jelezni akarja, hogy itt a hangsúlyos. Sötét volt – tehát már nagyon nagy volt az éjszaka, nem lehetett semmit látni, ugye, a vihar miatt sem. Amikor az egész hajóutat elkezdték, akkor kezdett sötét lenni. Még csak annyit hadd mondjak el, hogy a másik két evangéliumból tudjuk, hogy hajnali három és hat óra között valamikor érkezett oda Jézus a hajóhoz. És amikor sötétedni kezd Izraelben, képzeljük el, hogy este hat óra után valamikortól, tehát órákon át zajlanak az események a tanítványok szempontjából, de Jézus szempontjából az a fontos: sötét van és még nem ment hozzájuk.

A hajózás lehetett egyre nehezebb, az is lett, de nem ezen van a hangsúly itt a leírásban, hanem azon, hogy függetlenül milyenek a körülmények a tanítványok számára a hajóban, Jézus még nem ment hozzájuk. Jézus szempontjából tehát mi a lényeges? Hozzájuk menni. A tanítványok hova mentek? Egy helyszínre, Kapernaumba. Jézus nem Kapernaumba akar menni, hanem hozzájuk. Látszik tehát, hogy az Úr Jézus nem valami helyre akar menni, hanem az övéihez. És az is látszik a történetben, hogy nem az a kérdés, hogy hogyan megy oda, hanem hogy mikor. Lehet, hogy a hajózás még nagyon súlyossá is válhatott a tanítványok számára, de mindegy, ha majd Jézus ott van, akkor úgyis az események úgy fognak alakulni, ahogy.

Úgy belegondoltam, hogy János mit érezhetett, amikor ezt leírta – ugye ő is ott volt a hajóban egyébként –, visszaemlékezve több tíz évvel később, mikor leírja ezeket a sorokat az Úr Lelkétől vezetve, milyen érzések lehettek benne. Szeretném így mondani – ez ugye csak az én személyes véleményem az érzés szempontjából Jánosra vonatkozóan, csak úgy belegondolva, nekem mit jelent az izlandi meccset visszaneézni tudva, hogy mi történt a végén –, hogy valami hasonló, hogy ő tudta, hogy de majd jön az Úr Jézus. Most még nem.

A Habakuk könyvét olvassuk a kalauz szerint ebben a három napban. Nem tudom, amit tegnap olvastunk, emlékszünk-e rá? Abban volt egy híres igevers, ami-

kor arról beszél az Úr igéje Habakuknak, amikor megkapja a látomást és a látomáshoz kapcsolódóan Istennek a terve, célja világossá lehet a próféta számára. De mit is mond neki az Úr? „Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jőni, nem marad el!” Majd pedig a 4. versben az Újszövetségben is sokszor idézett híres mondat: „az igaz pedig az ő hite által él”. Habakuk próféta számára a látomás Isten személyének és Isten munkájának a valóságát akarta mutatni, és jelzi neki Isten: „ha késik is, bízzál benne”. Benne van tehát az, hogy ez az Isten nemcsak, hogy ott lesz számodra, ott van számodra, hanem majd cselekszik is, nagy szabadítást fog végrehajtani. Tehát Istennek a személye meg az isteni tettek szempontjából: „ha késik is, bízzál benne”.

Én nem tudom, hogy mi mit éreznénk, hogyha az évi igeként, mondjuk valamelyikünk egy ilyen igeverset kapna: „ha késik is, bízzál benne”. Akkor mi elkezdenénk félni, hogy vajon hányszor fogok ebben az évben úgy lenni, hogy az Úr késni fog? És akkor az nem lesz biztos könnyű számomra. Vagy inkább azon van a hangsúly, lehet, hogy késik az Úr majd, de bízom benne. Az év elején lehet izgatottság meg izgalom, de visszatekintve az év végén egy ilyen igevers milyen boldogító lehet. Az Úr előre megmondta nekem. És lehet, hogy még akkor is, amikor az év során mivel késik az Úr valamilyen szempontból és nem tudok megállni a hitben – „az igaz pedig az ő hite által él” –, de hát én nem mindig tudtam bízni. Lásd Péter elmerült a tengeren járás közben, mégse tudott a tengeren járni egy helyzetben – most mindegy, hogy mi miatt nem, de nem tudott. De visszatekintve Péternek is ez a kijelentés: az Úr még nem jött oda hozzájuk, „ha késik is, bízzál benne”.

Számunkra, újszövetségi hívó emberek számára Jézus testi módon nem fog a hajóhoz jönni, ha Balatonon hajóznánk, nem fog odajönni testi módon a balatoni vihar közepette, akár még életveszélyben is lehetnénk. Nem testi módon jön az Úr Jézus. Hanem? Szentlelke és igéje által. De az üzenetben így akarom kiemelni: amikor az Úr Jézus nagyon személyes közellétét a mindenkori tanítványok ma is, egyedül is, és közösségeként is – ugye itt ők többen voltak – átélik. A csendességben olvashatjuk a Szentírást anyanyelvünkön, tehát így is tudunk csendességet tartani, az istentiszteleten az igehirdetés közben, ahogy hallgatjuk.

De egyébként bárhol lehetünk, bárhol vagyunk, nincs nálunk Biblia, mobiltelefon sincs nálunk éppen, amin a Biblia rajta van és meg tudnánk nézni gyorsan egy ígét, mert fontos lenne, úgy érezzük, de nincsen. De akkor is az Úr bármikor közel jöhet a gondolatunkban, eszünkbe juttatott igei üzenet vagy az évi ígének az üzenete megszólít. Így szeretném tehát kiemelni, hogy Jézus közel jön, és mi ezt átéljük és átérezzük. Biztos vagyok benne, hogy sokszor volt már ilyenben részetek.

Csak nem mindig azonnal érezzük át ezt sem. Nem mindig azonnal jön ilyen értelemben az Úr. Még nem jött, még nem kaptam meg azt a békességes érzést, ami akkor van, amikor tudom, hogy az Úr most nagyon itt van, velem van, átérem ennek a valóságát. De amíg nem érzem át, addig nincs ott? Ugye számunkra az Úr megígérte, hogy mindig velünk van, csak nem mindig érezzük át.

De a tanítványoknak mindig csak idő kérdése. Emlékszünk, hogy mit csinált Jézus a hegyen, amíg nem ment oda a tanítványokhoz? Imádkozott és látta a ta-

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

nítványait. De most nem erről szól a prédikáció üzenete, csak szeretném megjegyezni, hogy még az akkori történetben is ott van az, hogy Jézus az isteni hatalmával látja a tanítványokat vesződni ott a vízen, de még nem ment hozzájuk.

Az jutott eszembe, hogy a vírushelyzet miatt most mindannyian átélünk egy olyan helyzetet, amikor az Úr Jézus nem lehet közel hozzánk. Jézus közelléte a gyülekezet közösségén keresztül, mert így is közel van az Úr hozzánk. Ha valakinek ez a mondat nem jelent semmit, ha neked nem hiányzik a gyülekezet közössége, a fizikai együttlét, akkor valami nagy baj van a hiteddel. Mert most nem arról van szó, hogy hallgathatjuk az igehirdetést interneten keresztül meg olvashatjuk a Szentírást, hanem, hogy mit jelent az Úr Jézus jelenléte a gyülekezet közösségében, amikor különböző korosztályokból együtt vagyunk a közösségben. Nem is arra gondolok első renden, hogy az ifiközösség, a férfi vagy női bibliaóra közössége, a családos csoport közössége, nem erről van szó most, hanem a gyülekezet közössége, amikor a gyülekezet egészében éljük át, hogy mit jelent, hogy közel jön az Úr.

Mert lehet, hogy nem a prédikáció üzenete szólít meg, hanem az egyik testvér, aki ugyanúgy hallgatta azt a prédikációt és beszélgetek vele, pedig nem is ismerem, csak most ismerkedtünk meg. Ő mond valamit és egyszer csak ott van Jézus közel hozzánk. A vírushelyzetben tehát nem tudjuk átélni az Úr Jézusnak ezt a fajta közellétét. De ez a történet mutatja, ez csak idő kérdése.

Sokan szokták kérdezni tőlem is, s talán töledek is kérdezték már, hogy mikor lehet megint összejönni, mikor lesz megint szabad az, hogy mindannyian együtt lehetünk. És ugye, erre nem tudjuk a választ igazán, csak mondjuk, hogy reméljük, minél hamarább. De ez a történet, a történetben az Úr Jézus személyének a hangsúlya, az Úr Jézusnak csak idő kérdése, amikor tudja, hogy ismét közel jön hozzánk a gyülekezet közösségén keresztül.

És még egy jellemző Jézusra: Jézus ígérete szerint – ő maga is erről beszélt – el fog jönni dicsőségesen. Közel jön az Úr Jézus, amikor eljön dicsőségesen. Ez is csak idő kérdése. Ez bátorítás és vigasztalás hadd legyen tehát. Azért, mert számunkra a történetben az igeidők használatával is az Úr Lelke azt akarja kiemelni, hogy valami még nem történt meg, amit Jézus tesz majd a történet leírása eseményében, de mindenki tudhatja, hogy de ez csak idő kérdése.

Mi történt, amikor na végre, közel jött hozzájuk Jézus? Hadd mondjam újra: közel jött hozzájuk Jézus. Mi történt akkor? Mit olvasunk itt? Megrémültek. Nagyon érdekes, hogy megrémültek Jézustól, mert közel jött hozzájuk. A hogyan tekintetében az Úr Jézusnak nem volt probléma közel menni hozzájuk, ő ezt simán meg tudta csinálni. Szomorú tény, voltak mindig olyan teológusok, akik persze nem akarják elhinni, hogy itt csoda történt. Érvük szerint, biztos, valami cölöpök voltak ott közel a parthoz, és Jézus tudta, hogy hol vannak a cölöpök, és ő azokra lépdelt és akkor úgy meg tudta közelíteni a hajót. Ebben a fajta hamis magyarázatban az is benne kell, legyen, hogy Jézus nem a tenger, a Galileai tó közepén kellett, hogy menjen, hanem csak ott a part szélén, de hát ő ismerte a cölöpöket.

Ki kellett emelni, hogy van, aki így tanítja, hogy ez történt, mert nem akarja elhinni, hogy Jézus Isten és ember egyszerre. Nekünk pedig milyen ajándék itt a gyülekezetben Pasaréten, hogy számunkra az nem kérdés, hogy itt csoda történt.

A hogyan szempontjából tehát nem probléma Jézusnak, hogy közel menjen az övéihez. De kiderül, hogy pontosan ez volt a probléma mégis. A hogyan miatt a tanítványok egyszerűen nem akarják elhinni, hogy Jézus jött hozzájuk. Egyébként itt nem is azt írja már az ige, hogy hozzájuk ment, hanem azt olvastuk, hogy: „meglátták Jézust, amint járt a tengeren és a hajóhoz közeledett”. De ugye testvérek, János is már ezt az ígét, ahogy leírta, meg utána később ő is, ha bármikor olvasta ezeket a sorokat, előtte már ott lehetett az igazság, hogy még nem ment hozzájuk Jézus, tehát Jézus hozzánk jött. Ő nem idegenként akar jönni, nem olyanként, akit nem lehet megismernünk – ez a kiindulás –. Csak ugye a tanítványok szempontjából a történet menete során még most csak az van leírva számunkra, hogy ott van közel Jézus, megy a hajó felé, közeledik, és nem ismerik meg. Tengeren jár Jézus, de nem ismerik meg.

Öt-hat kilométert eveztek be a Galilei tóba – Tibériás-tenger a másik néven – a tanítványok, és egyszer csak, noha nagy sötétség van, de a sötétben, hajnali három óra után, valamikor három és hat között, látják jönni Jézust. Fontos aláhúzni, hogy ott azt olvassuk, hogy meglátták Jézust, amint jár a tengeren – így van a kijelentésben leírva. Tehát Jézust látták, csak megrémültek. És a többi evangéliumból tudjuk meg, hogy miért, hogy egyszerűen nem merték elhinni – nem az, hogy nem is merték –, képtelenségnek tűnt számukra, hogy ő Jézus lenne. Legfeljebb csak kísértet lehet – így gondolkoztak. De Jézus szempontjából azt olvassuk, hogy Jézust látták, csak megrémültek tőle.

Jézusnak lehetetlen a tengeren járni? Hallottuk a köszöntés igéjének a kijelentéseit? Emlékszünk, hogy ott volt szó valamilyen fajta tengeri dologról is, valami vízzel kapcsolatos kijelentésről? Az Ézsaiás könyvének a 43. részéből hallhatuk az Úr igéjét a köszöntésben: „Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító!” Majd: „Így szól az Úr, aki a tengeren utat csinál, és a hatalmas vizeken ösvényt:...” – és itt a vörös-tengeri átkelésre és a Jordánon való átkelés hatalmas isteni jelenlétére és csodájára utal a kijelentés. A Jób könyve 9. részében a 8. versben pedig ez áll: „Aki egymaga feszítette ki az egeket, és a tenger hullámain tapos.” Na, ez már közelebb van. Isten, a teremtő Isten, az Alkotó egymaga feszítette ki az egeket, az Isten, az Úr, tenger hullámain tapos. Ugye, Jézus a tenger hullámain taposott a szó legszorosabb értelmében. A Zsoltárok könyvében is többször van szó erről, hogy mire képes Isten a vízzel kapcsolatosan: „Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken; és nyomaid nem látszottak meg.” (Zsoltár 77,20) De a 66. Zsoltár 6. meg 12. versét is majd olvassuk el otthon.

Amikor a Zsoltárok könyvében szerepel ez a kijelentés, az mindig visszautalás a vörös-tengeri átkelés csodájára, és a Jordánon való átkelés hatalmas isteni csodáira. A vörös-tengeren azért nem a vízen kellett sétálniuk az Izrael népének, mert az Úr kettényitotta a tengert. A Jordánon azért nem a vízen kellett átmenni, mert az Úr ott meg megállította az egyik oldalt a víz folyását, a másik meg elfolyt, ott is tehát szárazon mentek át. De a vízen mentek át, csak szárazon – ez volt a csoda.

És az is fontos, hogy amikor a prófétáknál és a Zsoltárok könyvében szerepel ez a kijelentés, tehát Isten személyére és csodáira, szabadító munkájára, akkor mindig arról beszél az Úr, hogy aki annak idején tettem valamit, aki én voltam

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

számotokra annak idején, én ugyanaz az Isten vagyok most is, és jelzem nektek, hogy a folytatásban is én ilyeneket tudok csinálni bármikor. A jelenben is meg a jövőben is.

A köszöntés igéjében azért is hallottuk, hogy ne a régiekkel foglalkozzatok, hogy milyen jó volt régen, akkor milyen csodák voltak. Ma meg? Ma nincsenek csodák? Ma nincs közel az Úr?

Tanítványok szempontjából nem mehet Jézus úgy hozzájuk, hogy a tengeren jár? Ők így gondolkoztak. Isten azonban képes a tengeren is járni és Jézus Isten. És akármilyen vihar lehet, akármennyire fúj a szél, mert ugye a tanítványok vesződték az evezéssel, nem haladtak semerre igazából, de Jézusnak nem okoz gondot, hogy egy ilyen hatalmas szélviharban is ő nyugodtan jár a tengeren. Hát ő Isten, bármikor képes erre. Mi gátolhatná őt?

De olyan furcsa módon érkezett hozzájuk Jézus, hogy megrémültek tőle. Volt-e már, hogy te Jézustól rémültél meg, amikor közel jött hozzád? Itt az a kérdés hangsúlya, hogy Jézus közelsége, hozzánk való közel jövele – ahogy mondtam az első gondolatnál – nem mindig abban látszódik, hogy már a szabadítása és az isteni tette is végbe megy, hanem amikor az ő kijelentése, az ő üzenete személyesé válik és megszólít. Vagy amikor az események nem is biztos, hogy kedvezően alakulnak az életünkben, de aztán kiderül, hogy mégiscsak azokon az eseményeken keresztül jött közel az Úr hozzánk.

Hát milyen sok hívő testvérünk is a COVID-vírus miatt valószínű lélegeztetőgépen van ma is, és az egyáltalán nem kellemes és könnyű. A családnak se, a gyülekezeteknek se, meg a betegek se. De van, akihez az Úr így akar közel jönni. Vele ez történik, mert az Úr az eseményeket is alakíthatja úgy, hogy közel akarok hozzád jönni.

Egy fiatalember elmondta, hogy őneki a mostani helyzetben nagyon le kellett állnia, ugye munkája sincsen, elveszítette a munkahelyét, ami nagyon katasztrofális egy családapának, de mint hívő ember, arra döbönt rá, hogy ez azért is kellett, hogy rájöjjön, hogy ő mennyire nem tudott igazán az Úrra figyelni. Hívő ember volt, és ő igyekezett az Urat szeretni, a családjában is hűséggel lenni, de azt mondta, valahogy nagyon távol került mégis az Úrtól. Jézus közel jött az események alakulásán keresztül valakinek az életében.

De az Úr Jézus szempontjából fontos, ha a hogyan rémültséget jelent a tanítványoknak, akkor mit csinál Jézus? Azonnal megszólal. Akkor nagyon személyesen megszólal: „Én vagyok, ne féljete!” – itt is Jézus személye a hangsúlyos. A másik két evangéliumban előtte ez hangzik el: „bízattok”. Ez ugye a tanítványnak szól, hogy: bízattok. De Jánosnál annyira az Úr Jézus személyén van a hangsúly: „Én vagyok, ne féljete!”

Az „én vagyok”-nál lehet az én-re tenni a hangsúlyt: én vagyok. A vagyok-ra is tehetjük a hangsúlyt: én vagyok. Ha pedig az én vagyok együtt – emlékszünk, Jánosnál ez sokszor elhangzik különböző jelzőkkel, kifejezésekkel – itt a történetben a természetes jelentés ez lehet, hogy: én vagyok az. Az angol fordításokat, amiket néztem, ott hozzá is tették ezt a kifejezést, hogy: én vagyok az, ne féljete.

De a János evangéliuma egésze alapján mégiscsak hadd mondjam el, hogy számunkra az üzenetben az Úr Jézus „én vagyok” isteni önkijelentése is ott lehet

nyugodtan, mert az üzenetben az ő személyén van a hangsúly. Ez azért fontos most, mert az isteni „én vagyok” önkijelentése Jézusnak éppen azt akarja mindig mutatni, hogy nemcsak hogy hatalmas, mindenható Isten, aki teremtő, alkotó, gondviselő Isten, szabadító Isten, hanem aki ez a szabadító, mindenható Isten ott van közel az övéihez: veled vagyok, melletted vagyok. Mózes idejében a „vagyok, aki vagyok” Isten, Jézusnál az isteni „én vagyok”. A „vagyok, aki vagyok” is ezt jelentette, hogy: én jöttem, hogy szabadítsalak titeket, Izrael népe, az egyiptomi rabszolgaságból.

Jánosnál tehát az „én vagyok” kijelentés nekünk az üzenetben ennyire személyessé teszi az Úr Jézus személyét. És itt még nem is az ő munkája van előttünk, csak a személye, az ő jelenléte.

De mikor azt mondja, hogy: „Én vagyok, ne féljete!” – megint csak azon van a hangsúly, hogy nem azt mondja Jézus, hogy: – Ne féljete a vihartól! Ne féljete attól a helyzettől, amibe kerültetek! – nem erről beszél Jézus. Hanem őtöle nem kell félni. Ezért is kérdeztem így, hogy volt-e már, hogy féltél Jézustól? És azért mondtam a példát, hogy az események alakulásában is közel jöhet Jézus hozzánk, és úgy ismerteti meg magát, amik nem kellemes események talán. Egyébként a szélvihar se volt kellemes a tanítványoknak, biztos, meg veszélyes is volt az. De itt a Jézus személye a kérdés, hogy nekem félnem kell Jézustól akkor, vagy boldogan örvendezhetem, mert tudom, hogy ő kicsoda.

Mikor szokott félni a tanítvány Jézustól? Ha nem ismeri föl. Nem ismeri föl. Nem a Szentírás alapján ismeri föl. Azért nem hitték el, hogy Jézus az, mert eszükbe se jutott, hogy a Bibliában, az Ószövetségben hányszor beszélt Isten magáról úgy, ahogy utaltunk is rá már.

Mi is lehetünk bajban, ha Jézust nem olyannak ismerjük, ahogy a Bibliában elmondta, hanem a mi elgondolásaink szerint, vagy esetleg – ami még rosszabb – a Kísértő támadása szerint – ezt azért el kell mondani. A Kísértő mit csinál? Megpróbálja elhitetni velünk, hogy egyrészt Jézus nincs is veled, ha meg közel jön hozzád, azért jön közel, hogy jól elintézzon. Mert nézd meg, hogy milyen vagy, az egész helyzet, amibe kerültél, pontosan azért van veled, meg is érdemled, ítéletre méltó, gonosz vagy. Nehogy már azt gondold, hogy majd Jézus...!

Jézus meg mit mond? „Én vagyok” – és ott van az Úr Jézus minden személyes szeretete, kegyelme. Jézus szava vigasztalni akarja mindig is az övéit. Ha bármikor is rettegnél Jézus jelenléte miatt, félelmetessé válik Jézusnak az igéje, a szava a Szentírásban. És lehet, hogy jogosan is érzed félelmetesnek, mert hozzám hasonlóan elestél, elbuktál nagyon durván, és az Úr ezt megjegyzi az igében. De soha nincs vége az Úr ítéletes igéinek sem a Szentírásban úgy magában, hanem, amikor az ítélet hangzik az Úr népének, mindig ott van mellette az isteni „én vagyok” kegyelme, szabadítása.

Hogy is szól az Ézsaiás könyve 43. rész eleje, ahonnan hallottuk a köszöntés igéjét? Általában az 1. verszak közepétől szoktuk tudni, hogy: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” De hogy is szól az első fele ennek az igeszakasznak? „És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” Halljuk, hogy Jákób, Izrael, a te Teremtőd mondja ezt. És Ézsaiás könyvéből tud-

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

juk, hogy az ő népe, igen, bűnben volt, a babiloni fogság nyomorúságában van, prófétai látomásban Ézsaiásnak ezt Isten kijelentette.

Az ószövetségi népet tehát még ítélte is az Úr a babiloni fogsággal, de nekik mondja ezt. Ott volt az ítélet. A Sátánnak, úgy tűnik, mintha joga lenne azt mondani, amikor vádol, hogy: – Te ilyen vagy, nézd meg! Félj csak Istentől, félj csak Jézustól! Remegjél! Félj az ő jövetelétől! Nehogy már azt gondolt majd, hogy amikor ő eljön, majd milyen jó lesz neked! – ez a Sátánnak a kísértő támadása. De mit csinál Jézus? Jézus mindig kijelenti magát az övéinek. A tanítványok is megremültek, és Jézus azonnal szólt: „Én vagyok, ne féljete!”

Hányszor van a Bibliában az, hogy ne féljete. A legtöbbször a Bibliában a ne féljete, amikor az Úr szabadító hatalmának a különböző lehetőségeivel kapcsolatban bátorít. Most az Úr személyén volt a hangsúly első renden, de természetesen benne van a csoda lehetősége is. Általában az Úr Jézus jelenléte, közléte mindig összekapcsolódik az ő szabadító munkája valamelyik részével. Ez egy tény. Hát Jézus neve is ezt jelenti, hogy Szabadító, emlékszünk? Ha ezt olvassuk bármikor az Újszövetségben, hogy Jézus, akkor mindig ott van, hogy Szabadító.

Ezért fontos az utolsó mozzanat is az Úr Jézusra vonatkoztatva, amikor azt láttuk, hogy nem csupán önkijelentést tett, kijelentette magát, hanem amikor fölismerik, a történet így folytatódik: „Be akarák azért őt venni a hajóba, és a hajó azonnal ama földnél volt, amelyre mentek.” Ez annyira bátorító mozzanat a János evangéliuma történetleírásában. Mert ugye fölismerték. Már túl vagyunk azon, hogy Péter járt a vízen, aztán el akart sülyedni, de Jézus fölemelte. Azt a mozzanatot képzeljük el, hogy be akarják Jézust venni a hajóba. Ugye hozzájuk ment, ők meg a hajóban voltak, és akkor be akarják venni Jézust, de nem bírják bevenni, mert a hajó már ott van a kikötőben. Célba értek. Hadd mondjam így: ha fizikailag be is vették Jézust a hajóba – mert ez is megtörténhetett –, de közben már a hajó ott volt a célban. Tehát még az sem kellett Jézusnak, hogy úgy legyen közel a tanítványokhoz, hogy egy hajóban legyen velük. Mert amikor ő odaért hozzájuk, ha ott van a közelükben Jézus, akkor ez a történet azt mutatja, egy olyan csoda történt, hogy azonnal ott voltak a célban.

Mi volt a tanítványok célja? Kapernaum. Egy helyszín. Mi volt Jézus célja, emlékszünk? Hozzájuk menni. Hozzájuk ment Jézus és ők célba értek. És a csoda így ment végbe. Lehet, hogy még vihar volt a tengeren, úgymond, lehetett volna vihar. Mindegy, ők már a kikötőben vannak biztonságban. De a másik evangéliumból tudjuk, hogy Jézus a szelet is lecsendesítette, meg a tengert is. Abban az evangéliumban az Úr Lelke azt akarta kiemelni. De itt annyira Jézus személye van tehát a központban a leírásnál is, hogy azt akarja bemutatni, nem az a kérdés, hogy csend lett, a szél meg a tenger lecsendesedett a tanítványok számára, nem ez a fontos, hanem az a fontos, hogy ott van Jézus, közel ment hozzájuk, kijelentette magát nekik, felismerték őt és célba értek Jézussal. Gyors, váratlan lehetett számukra, de odaértek a célba.

A tengeren járás csodatörténetnek a leírásában tehát nemcsak az a csoda, hogy Jézus a tengeren jár – sőt még Péter is, mikor bízik az Úrban –, hanem ez a csoda is megtörtént, hogy célba értek azonnal Jézussal. A földi életünk minden előttünk levő céljaira vonatkozóan is áll ez. Van egy célod, az Úr ott van velünk, közel jön,

ha kell, és vele érni a célba. Ezt olyan egyszerű kimondani. Amíg nem vagyunk a célban, addig is ennek a bizonyosságában lehetünk ennek a történetnek az üzenete szempontjából. Mi a célba érkezést mindig Jézussal éljük meg.

Tudjuk, szombaton mi fog történni? A koronavírus-helyzet miatt ez az egyik legfontosabb kérdés most a híradásokban, hogy szombaton mi történik. Emlékszünk? Ha nem tudjuk, akkor nem is tudunk értük imádkozni. De akkor most mondjuk ki: felvételiznek a gyermekek. A fiatalabb gyermekek felvételiznek, hogy merre menjenek tovább, melyik általános- vagy középiskolába menjenek tovább, és nekik biztos izgalmas. Ha most hallgatjátok esetleg a szülőkkel együtt, akik felvételiztek is ráadásul, úgy otthon, azért milyen izgalmas ebbe belegondolni, hogy a felvételi napján majd szombaton, mikor írjátok a felvételit: célba érni Jézussal.

Sikerül a felvételi vagy nem sikerül – nem ez a kérdés, hanem hogy az Úr Jézussal a célba. Én Jézussal megyek tovább az iskolába, meg aztán bármilyen élethelyzetre gondolva. Most csak a felvételit akartam említeni, mert ez a legizgalmasabb. Bár az egyetemisták közül is még most is mindig vannak, akik vizsgáznak. Vannak, akik már végeztek, el is felejtették, hogy volt vizsgaidőszak, de vannak, akik meg még előtte vannak. Célba érni akkor is, ha valamelyik vizsga nem sikerül – és lehetne sorolni a földi életünk minden céljára gondolva.

Nekünk vannak helyszínek, vannak tervek, gondolatok a célokra vonatkozóan, az ígében pedig mi azt láttuk végig, hogy Jézus nem a helyszínhez megy, hanem az övéihez megy közel – ezért fontos. Mivel ő hozzánk jön közel, az ő közellétét velünk érezteti, az ő jelenlétét velünk erősíti meg, ezért amikor a célban bent vagyunk, mindig vele. De amíg nem vagyunk benn a célban és minden ellene beszél, hogy elérjük azt a célt egyáltalán, de ez az ige arról biztosít, hogy Jézus még nem ment hozzájuk – ez volt a kiindulásunk –, de amikor odament Jézus, akkor meg már célba értek.

A történet üzenetében tehát most már a még nem ment hozzájuk Jézus gondolat, nemcsak a jelenléte szempontjából bátorító, hanem az ő csodái, a célba érkezés fontos igazságai miatt is.

Amikor pedig eljön az Úr Jézus, akkor meg az örökkévaló célba érünk oda. Ha valamelyikünk nem élné meg az Úr Jézus eljövételét, semmi probléma nincs, mert bennünket, az övéit még a halál sem választhat el az Úrtól. Sőt, a meghalásunk is vele, érte, általa boldogan az Úrral, hozzá még közelebb, a meghalásunkkor hozzá vitetik a lelkünk, de mikor eljön az Úr Jézus, akkor a feltámadás dicsősége és mindörökre az Úrral.

Mózes 2. könyve 15. részében a nagy vörös-tengeri átkelés, egyiptomi szabaddítás csodáit énekli Mózes az énekében. És arról énekel, hogy az az Úr, aki ezt tette velünk itt, be fog vinni minket az ígért földjére. És Mózesnek ezt az énekét a Jelenések könyve 15. része szerint az örök dicsőségben is éneklük már most is. Arról beszélve Mózes és a Barány énekét énekelve, hogy az Úr győztes.

Ahogy a magyar válogatottunk is Izland ellen. A 88. perctől kezdődően kezdett érezhető lenni, hogy lehet, hogy ők fognak győzni, és bizony győztek. Akármikor visszanezzük az egész meccset, biztos, hogy nem fognak veszíteni, mert ők győztek.

Győztesek vagyunk, mert az Úrral mindig mi vagyunk a győztesek. Ez az Úr az ő jelenlétét akarta nekünk is kiemelni most. Mi is előre is tudhatjuk, hogy

ÉS MÉG NEM MENT HOZZÁJUK JÉZUS

mindaz bekövetkezik, amit az Úr megígért. Ha meg utána vagyunk, akkor van miért hálát adni. Most is adjunk hálát, és könyörögjünk is hittel, reménységgel.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Atyánk, hogy az Úr Jézus földi életében is igaz volt, te mindig ott voltál közel hozzá, te is éreztetted az egyszülött Fiúval, mennyire szereted, mennyire szabadító módon akarsz számára is segítség lenni. De amikor eljött a megváltás titka, valósága, akkor mégiscsak elhagyatott lett a Megváltó az Istentől. De Atyánk, azért, hogy nekünk így lehessen Isten gyermekének lenni, tanítványnak lenni, aki ha nem is tökéletes hittel, mégis élő hittel tudhatja, kicsoda Jézus, mit jelent az ő közelléte, közeljövetele ma is mihozzánk.

Hadd adjunk hálát a csak ebben az esztendőben is megkapott, ajándékba kapott igéidért, igei üzenetekért. De köszönjük a szabadításodat is, ha valamelyikünknek éppen erre volt már szükség bármiben is.

Köszönjük, hogy valóban a mi földi életünk minden céljára tekintettel is tudhatjuk, Jézussal érkezhetünk a célba.

Ugyanakkor mégis ránk bízod az egymásért való könyörgés ajándékát. Köszönjük, hogy a felvételiző, érettségire készülő diákoknak, és a még vizsgázó tanulóknak is így kérhetünk tőled erőt, megtartatást, beléd vetett bizalmat, reménységet.

És Urunk, arra kérünk, hogy akik betegek, talán éppen lélegeztetőgépen vannak, és úgy fekszenek nagyon súlyos állapotban, a kórházban, de köszönjük, hogy te akkor is közel lehetsz hozzájuk. Áldunk, hogy a tieid mellett ott is ott vagy.

Kérünk, erősítsd az ápolókat, az orvosokat is támogasd bölcsességeddel.

Segíts nekünk akkor, amikor nehéznek tűnik az élethelyzetünk, várni a te szabadításodra és átélni, hogy a bajok idején is ott vagy mellettünk.

Kérünk, hogy segíts egymásért is imádkozni.

És arra is kérünk, hogy hozd el annak az idejét mihamarább számunkra, hogy valóban, mint nagy gyülekezeti közösség lehessünk együtt újra testvéri közösségben, hogy így is Jézus jelen lehessen közöttünk.

Urunk, ami Kárpátalján történik határon túli magyarokkal is, a te szabadításodért könyörgünk rájuk gondolva.

Vezetőinknek adjál bölcsességet, az egyházi és a világi vezetőknek egyaránt. Segítsd őket a döntések meghozatalában.

És kérünk, most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

300,1 ének

1. Lelkem drága Jézusa, Hozzád hajt a félelem,
Míg üvölt a habtusa, S nő a vész a tengeren,
Rejts el, rejts el, itt ne hagyj, Míg eláll a fergeteg;
Biztonságos révet adj, S majd fogadd el lelkemet.